

Leerlingen VTI bouwen school in Tanzania

Drie leerlingen van het Brugse VTI zullen deze zomer wekenlang meebouwen aan een meisjesschool in Tanzania, en dat op eigen kosten.

Tom Deschacht.

Brugge

Samen met hun leerkracht Hans Demoor trekken de leerlingen naar Igunga, een van de meest uitgestrekte districten van het Oost-Afrikaanse land. 'Igunga is even groot als een derde van België', legt Demoor uit. 'Onze landgenoot Pater Albert Bolle stichtte er een parochie, en startte in 2008 met de bouw van een secundaire meisjesschool.'

Met die school wil de Belgische pater de verspreiding van het onderwijs stimuleren. 'De afstanden zijn er erg groot en de verspreiding van het onderwijs blijft vandaag beperkt. Vooral meisjes krijgen weinig kansen. Zij worden van jongs af aan ingeschakeld in het huishouden of op het veld.'

Begin vorig jaar ging de school van start met 91 gelukkige meisjes, en ondertussen wil pater Bolle de capaciteit verhogen tot maar liefst 640plaatsen. Om daarin te slagen, is alle hulp welkom. Ook die van de Brugse vrijwilligers, die zich vooral zullen bezighouden met de opvang van regenwater.

Onbetaalbare ervaring

Toen Hans Demoor het project voorstelde, stelden drie leerlingen uit het zevende jaar fotolassen zich prompt kandidaat.

'Ik was meteen gewonnen voor het idee', zegt Alexander Deros. 'Het leek me een nobele taak om de mensen daar te gaan helpen. Ook voor ons zal het alvast een spannend avontuur zijn. We zullen er terecht komen in een wereld die we totaal niet kennen, een heel andere cultuur.'

Ook klasgenoot James Coopman voelde zich geroepen om mee te gaan. 'Het heeft wel wat moeite gekost om mijn ouders te overtuigen. Maar nadat meneer Demoor hen op het hart drukte dat er zeker geen risico's aan verbonden waren, stemden ze gelukkig in.'

Opvallend is ook dat de drie jongeren hun reis grotendeels zelf betalen. 'Om de kosten wat te drukken, organiseren we een pannenkoekenverkoop. Maar het grootste deel, zo'n 1.000euro, betalen we uit eigen zak.'

Dat de jongens er zoveel voor over hebben, is op z'n zachtst gezegd bewonderenswaardig. Zelf zien ze het als een investering in levenservaring. 'We kunnen er andere mensen gelukkig mee maken. En we leren een heel ander deel van de wereld kennen. Dat is onbetaalbaar', luidt het in koor.

